מנו בעור

שהיא לא נפסלה משום שלא היה במעשה ביאה והולד

ונוסף אדרבה מעלה להכשר הבת, מה שבמכתב

בעוברא זו שאומרת שידוע לה שמבעלה הכשר נולדה

הבת נאמנת להכשירה.

קרא דהוא שנתעברה מורע ממור שהיה באמבטי מכהונה ומתרומה, והא משכחת לה גם בזרעה שצריך

מתייחם אחר הממזר דהוא בעל הזרע, אלמא דהתוםי

סברי דמתייחס אחריה והוא זרע כשר.

מדין יחוס שהאב מצרי כשהאם כשרה וכ"ש במצרית בלא הדין דהלך אחר פסולו והיה איירי במצרית פסול בממזר דאם היה בממזר פסול מצד היחום אף נמשך אלא ב' דורות אולי יש קולא שלא נפסל אף לעולם נתחדש שאף בצר אחד כשר אכל במצרי שלא בממזר היינו אומרים דרק פסול גדול כזה שנמשך מממורת ישאולי לא נתחדש כל כך. ואי כתב רחמנא הפסול שהוא לחדש בשני הצדרין בין בממזר בין למילף מזה שאף בממזר נתחדש דין דהלך אחר בשהאב כשר. וא"כ הוא רק כשמצד היחום ליכא ממורת היה ק"ו כדכתבתי.

אחר פטולו בממור דאי כתב רחמנא במו"א משום אימא לא, ופרש"י דהוא לענין ממור שנשא כשרה אבל נתחדש מלו הלך אחר פסולו שהולד גמי נפסל ממזר והאם כשרה יהיה מדין זה ממזר, אלא מצר לידע למי מתייחס הולד ואמרה מורה בקרא דלבית אינו שייך לענין היחום יהוא משום דמצד היחום הוא רבא מטיפה פסולה אבל ממור חבא מטיפה כשרה לכתוב להם הלך אחר פסילן במצרי ואדומי וגם לו הלך כין כשהפסול הוא בהאב בין כשהוא בהאם. וראיה ענין יחים גם ממזר הוא ביחום אביו שהוא ישראל אבותם דמתייחסין אחר האב, שלכן נימא כשהאב חדש כהא דכהנים וישראלים שהם ענין יחוס שצריך הגכון לע"ד דבר חדש דממור אינו ענין יחום כשר אף שמדין יחום הלך אחר האב אלמא דהפסול אלמא דבלא קרא דלו הלך אחר פסולו היה הולד לזה מיבמות דף ע"ח דעושה צריכותא מה שהוצרך

כישראל אלא הוא מדין חדש דהולד נפסל בפסולו.

מוכרח דאם איירי באמהות ותהיה הצריכותא בין ולבד מה שלשון הגמ' הוא בממור, גראה שהוא

שלא שייך לעצם הדין דהולד הולך אחר הפסול. וא"כ דטיפה פסולה וטיפה כשרה שאמר רק מעלות בעלמא מצרית שניסת לישראל לממזרת שניסת לכשר היי הא

יש למילף גם לממור שנשא שפחה, והגמ' ביבמות

השיב דאף שצריך הקרא לבן ממזרת מישראל

הא צריך הקרא דלו אחר פסולו לממורת שילדה משפחה שמדין יחום הולך אחריה, ודחה דאף לטעמיה שנאמר בממזר דלא צריך הוא לפסול אף בן ממזר ממור מדין היחום, ומוה הוכיח דהקרא דלו אחר פסולו בלא קרא דלו אחר פסולו: היה בן ישל ממזר מכשרה אבותם. ואפשר לומר דאה"נ דר"א פליג וסובר דגם בשרה לא צריך קרא משום דנפסל מדין יחוס לבית בתיב אתא לו אפקיה, דמזה משמע שלממזר שנשא בישראל שנשא ממזרת סד"א למשפחותם לבית אבותם אך יקשה ע"ו מקידושין דף ס"ט דאמר ההוא

מישראל דמדין יחום היה כשר, והודה ר"א אבל

משה פיינשטיין

בנחעברה אשה כשרה מורע ממור באמבמי איך הוא דין הולד

םימן יצ

מע"כ ידידי הרב הגאון מהר"ר שמואל בארי

ה' טבת תשכ"ם.

בענין הנ״ל םימן י

שליט"א הגאב"ד דן האג במדינת נעדערלאנר.

פסול דלורעה פסול ממש לא איצטריך קרא דהא שפוסל אמו מן התרומה דאומר ר״י דהוא זרע זרעה מהא דתום, קידושין דף ד' כתבו על זרע פסול מנין הנה בדבר קושית הדר"ג על הב"ש והמל"מ הסוברים פסולה בלא זה מכיון שנבעלה לפסול יהודה ליב הכהן קאגאן שליט"א. לנו שאשה זו אמרה איזה שקרים באיזה דברים ורוב האחרונים לומר שמבעלה הוא אף בפרוצה ביותר. הנה קבלתי אגרות השניות של כתר"ה מד' דחנוכה בחזקת שלא איכפת להי לשקר ומ"מ נאמנת, ולכן גם רהא גם בלא זה ידעיגן על נשים פרוצות שהן כדאיתא במ"מ וביש"ש כדכתבתי שם, ולכן מה שמחמת שספק ממזר הוא רק אסור מדרבנן האמינו משקרת דלמרשעיות כאלו ליכא שום נאמנות, אלא שהולד כשר, ודאי אין זה מצד שהיא בחזקת שאינה שהעובר אינו מהבעל לומר שהוא מעכו"ם ועבד וכן מה שנאמנת לומר כשהיא א"א באופן שידוע אף שחשודה גם לפוסלין וכן מה שנאמנת להרמ"א מה שהאשה נאמנת לומר על הולד שהוא מכשר ששלח החו"ד שהי בפני שלשה, ולדינא ליכא שינוי

ירידו מברכו ברפואה שלימה,

בריא לתשמיש אלא ביאות הראשון מרובים אף שהיה ולא לכהן כרכתבתי במכתבי הראשון ולא יצאה תקלה לא היו ביאות של השני מרובים משל הראשון שהיה ודרישות ניכר שאף אם לא נאמין אותה בכל דבריה הלב ומקוצר נשימה, שזה ודאי עושה למעט התשמיש להשתדל בהיתר ענונות ובלבד שיהיה ההשתדלות להשתדל עבור נשים צנועות ויקרות וכמו שנצטוינו אדרכה שהוא דכר ראוי והגון ורצוי לפני השי"ת השתדלותו להכשיר הבת שהיא נפש יקרה ותמימה. מכתר"ה בשום דבר. ומה שחושש כתר"ה על בכל אופן לדינא כשרה הבת להנשא לישראל שאלות כתר"ה שהיא משקרת יותר ממה שיש לנו גם בכית החולים. וגם איני רואה בכל תשובותיה על ראוי להוליד. וגם לפי מכתב זה וכל החקירות שבוטה יותר שאמרה אמת שבעלה השני לא היה וגם לפעמים שנעשה חלש גם ישלא יוכל לבעול, היה מבוגר ממנה בשלשים שנה גם סבל ממחלת זה כותב כתר"ה ואנו הב"ד יודעים בטח שהאיש שני לחושדה למשקרת מדינא מחמת שאינה נאמנת. בדיני התורה באמת. משה פיינשטיין ולכן יש להתיר הבת להנשא לישראל שמותרת

לכל בפרהסיא ובשם מהר"י מברוגא הביא דפרוצה ומסתבר כן. גם ראיתי בס"ק ס"ז אות א' בפירוש הסוברים שמונה מתהפכת אף ביש לה בעל כדכחבתי ומצאתי בסימן ד' ס"ק ס"א אות א' ובאות ד' שיש ברונא לפרש ברשיעי ולכן פי' דפרוצה לעניני הבעל על איסור סוטה ולכן אולי לא רצה מהר"י ולהסמ"ג יהיה בעיית ר' עמרם כגמ' סוטה כחשוד בפרהמיא בגיפוף ונישוק והוא כדכתבתי ב' הפירושים, פרוצה ביותר שמביא שהסמ"ג כתב דמפקרת עצמה

אחר שכתבתי חפשתי בספר אוצר הפוסקים

כיעור כדכתבתי ונהגיתי, הנ"ל.

שם ברמ"א ונישואין דבערכאות אינם כלום ונחשבה

אף לא מדרבנן. וכמדומני שזהו גם כוונת כתר"ה במה רק כוונתה עם השני שאין הולד מן הראשון ממזר

שכותב דל"ד לספיף ס"ז.

והגני ידידו מוקירו בלו"ג ומברכו,

לבא בקהל.

כשהוא מורע ממור ע"י אמבטי, דהא הקרא ודאי שהוא דוקא ע"י ביאה כדין ממור מאיסור ערוה ולא הקושיא מקידושין. ודין זה שהלך אחר פסולו נראה אירר כדרך העולם שהוא ע"י ביאה ואין למילף

עכ"ם איך שנימא אין לדחות סוגיא דיבמות בשביל מדויק דראית ר"א הוא כדאמר תחלה ולא אופן אחר. רהלך אחר פסולו שאמר מתחלה, ופירוש זה יותר

פסול, אבל מצרי שבא מטיפה פסולה הרי מצד

אי אפשר משום דמפורש בקרא גם דור עשירי

דולד שנולד מאמבטי מתייחס אחר בעל הזרע.

מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם כש"ת מהר"ר

כ' אלול תשכ"ד,

נמשך להבנים משיש חד צד כשר, דלהכשיר לגמרי

שייך לישראל שהוא כשר, והפסול שעליו אולי לא רבממזר שבא מטיפה כשרה הרי לענין יחום הוא הצריכותא בין ממזר למצרי ופירוש הצריכותא הוא שלא ידוע לנו שהוא דוחק ודבר תמוה. ולכן אמר

הפסול, ואף שמקרא דלהם נלמד שגם במצרית דין יחום יש לפוסלו דהאב שמתייחם אחריו הוא

שניסת לישראל נפסל הולד בדין מצרי, משום שהרי

לה נפסלה

ר"א דאין חלוק בין יחום דלבית אבותם ליחום למילף לפסול גם בנו משפחה מטעם שמסקי, והשיב וכר מאחר שהוא דין חדש ולא מדין יחום אבל אין

יילדיה לאדוניה ויש למילף גם זה מעצם דין

שמדין יחוס הולך אחריה דהפסול עדיף, ואמרו רבנן

פוסל א"כ אף בנו משפחה יש לפסול מדין זה אף היחים לא היה נפסל אף בן ממור אלא שהפסול

אף שהקרא קאי על ממזר דהא כתיב לו שהוא לשון שאה"ב שעדיף ויש לפס:ל אף בן ממורח מישראל

ראולי עכ"ם איכא למיפרך מעלה זו מאיזה טעם

להכניסה בק"ו כדאיתא בתום' קידושין דף ד' ד"ה ג' דורות. ואין זה חומרא הכתובה בתורה שיש בין בדורות שממורת היא עד עולם ומצרית רק עד לענין חומר האיסור שממורת בלאו ומצרית בעשה כשרה עכ"ם היא פסולה גרועה מפסול דמצרית בין יש להכנים מעלה זו בק"ו דהא אף שבא ממזרת מטיפה

מה ליבמה ובב"ק דף כ"ה ד"ה אני, ונצטרך לומר

יחום אלא מלו אחר פסולו אבל סובר דכיון דמדין רגם ר"א סובר דאף בממור מכשרה אין הפסול מדין הוא דלא כר"א. אבל זהו דוחק, ולכן נראה לפרש